

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci: **Konšel LVJ s. r. o.**, se sídlem Mořice 11, zast. advokátem Mgr. Dr. Petrem Skalkou, se sídlem AK Olomoucká 2613/4, Prostějov, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ostravě**, se sídlem Na Jízdárně 3, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2008, č.j. 22 Ca 66/2007 – 54, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě výše označeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2006, č. j. 13592/110/2005 ve věci daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků ve výši 386 140 Kč za zdaňovací období roku 2003.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce dne 1. 8. 2008 kasační stížnost, v níž současně požádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Žádost přitom odůvodnil tím, že výkon rozhodnutí by za dané situace měl značně nepříznivý dopad do ekonomické situace stěžovatele a ve svém důsledku by to mohlo vést až k likvidaci stěžovatele jako podnikatelského subjektu.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele (jímž je v této věci žalobce) přiznává, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Těmi jsou podle § 73 s. ř. s. skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu, a dále pak to, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se očekává v první řadě tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nenahraditelná újma, a vedle toho též upřesnění, v čem spočívá tato újma a její nenahraditelnost. Stěžovatel však svůj návrh odůvodnil pouze hypotetickými úvahami o

možném dopadu výkonu rozhodnutí, aniž by konkretizoval, v čem v čem spatřuje vznik nenahraditelné újmy. Jistě není nutno trvat na tom, aby se v návrhu na přiznání odkladného účinku objevoval pojem „újma“; vylíčení podstatných skutečností však musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl něčím závažným a nezhojitelným. Takové skutečnosti však stěžovatel nepředestřel. Stěžovatelem uvedený značně nepříznivý dopad do ekonomické situace nelze kvalitativně podřadit pod pojem nenahraditelná újma, tak jak má na mysli výše uvedené ustanovení. Možnost likvidace ekonomického subjektu stěžovatel pouze dovozuje, aniž by poskytl popř. jakékoli relevantní ekonomické údaje o stavu jeho hospodaření a aniž by bylo vůbec zřejmé, zda správce daně již k výkonu rozhodnutí přistoupil, resp. alespoň učinil úkony směřující k jeho zahájení. Jakkoli obecně každý výkon rozhodnutí může mít v konečném důsledku nepochybně nepříznivé dopady do podnikání daňového subjektu, nemusí vždy znamenat nenahraditelnou a nezvratnou újmu.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá za této situace než konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku krajského soudu, neuvedl stěžovatel žádné konkrétní skutečnosti, z nichž splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku by bylo lze dovodit, proto Nejvyšší správní soud návrh zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2008

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu